

In cipit compēdiū
um breue et utile.
aliquarū materia
rū communis ad fi
dem et doctrinā catholicam spectantū/
quod eidem cancellario ascribitur sed nō
apparet esse suum.

In isto libel
lo/est quedā breuis et sum
maria. utilis tamē expo
sitio. Primo de articulis
fidei. Secundo decem p
ceptorum legis. Tertio septem sacra
mentorū ecclesie. Quarto septē virtutū. Qui
to de septem petitioib⁹ cōtentis in ora
tione dominica. Sexto de septem donis
spūllanci. Septimo de octo beatitudi
nibus. Octauo. de vīch⁹ tam nature q̄
voluntatis.

D Tractatus prim⁹
de articulis fidei. Et primo quid sit sym
bolum et vnde dicatur.

Symbolū est
omniū credendorū ad sa
lutem spectantiū/compē
diosa collectio. Quoniā
vt ait cassianus libro. vi.
quicqđ per vniuersum diuinorū volumi
num corpus immēsa diffundit copia/to
cum in symbolo colligi/brēuitate pfecta
Dicī autem symbolū a syn quod est con
et bule quod est sententia. quasi collectio
sententiarū. Vel vt alij volunt a syn qđ
est con et bolum quod est frustū. quasi fru
storū id est capitulorū vel ptcularum
fidei collectio. Secundū papiam symbo
lum est collectō aut pactum seu placitum
quod sit homini cum deo.

Quid sit articulus

Afidei et vnde dicatur.
Statē articulus fm richar
dum de sancto victore/indivi
sibili veritas d̄ deo. artās nos
ad credendum. Dicitur in dicta descri
ptione veritas indiuisibilis. quia articu
lus nō diuiditur. sed stat in eo indiuisio
credibiliū. Articulus enim dese in cōstum
articulus. nō est resolubilis in articulos
sive in credibilia. peruersitate tamen be
resum inualescente/ quedam que cōun
gebantur in symbolo apostolorū postea
oportuit diuidi. Verbi gratia. Dicebat
quidam christū non verum esse hominē
neq̄ vere natum. Alij autem dicebant ve
re natum. sed non vere cōceptum de vir
gine sed corpus attulisse de celo. Unū san
cti patres vnum articulū in duos diuisse
runt. vt vnum esset articulus de conceptō
ne. alius de vera eius nativitate. Et con
similiter in alijs ex alia causa diuisis. Et
icāly indiuisibilis/in quibusdam articu
lis priuat actum diuisionis et possibili
tatem. in quibusdam priuat solum actū.
sic scilicet quia sunt quidā articuli qui fm
assignatioem apostolicam nō diuidunt.
possunt tamē diuidi. Et sunt quidam ar
ticuli qui neq̄ diuidūtur neq̄ diuidi pos
sent. Et nota q̄ in dicta descriptione di
citur de deo. cum tamē articulus aliquis
prima facie videat esse de creatura Verbi
gratia. Carnis resurrectionem. Verunta
men omnis articulus principaliter de deo
est. vnde respectu articuli immedieata
cti/dicit damasc. Non credimus resurre
ctionem futurā. nisi diuinay virtute. scilicet
cooperante. Unde et hoc credit fides ca
tholica. scilicet promissam resurrectionem
diuina efficiendā virtute. Et sic patet q̄
iste articul⁹ de deo est. quia de diuina vir
tute/nostrā resurrectionem operante. Isto
modo omnes articulos qui videtur esse
de creatura. facile cōtingit reducere ad di
uinam virtutē. et ita ad deum. Item in
dicta descriptione dicitur artans nos ad
credēdum. Et tamen voluntas libera est
nec potest cogi vel artari. Sed q̄uis in
volendo et consentiendo non possit vo
luntas cogi/quia quo ad hoc libera est: p̄t
tamen allici et trahi in pgnoscēdo. qm̄ si
intellectui bñ disposito/infundat severi
tas ipm̄ intellectuz illuminās: necesse est
veritatē pgnoscere. et q̄ sequēs alicere. et

Compendiū Theologie

tunc trahit ad consentiendū agnire veritati. Unde Aug. Herba trahit ouē. Hoc modo artat nos articulū ad credēdū. Unde qdam artans id est trahens

n Diuisio & exposito articulū fidei. Et primo primi.

Dividit autem & distinguit symbolū p̄cipue apostolorū in. cī. articulos. fīm nūez. m̄. apostolorū q̄ contulerāt credenda. qz ipsi hoc symbolū composuerūt. Sc̄m alios vero diuidit in. cī. ut patebit ifra. Unus articulū et primū attribuit patri fīm priorē modū. sex attribuūtūr filio. et q̄nq̄ spirituſancto. Prīmū autem qui attribuit patri est iste. Credo in deum patrem omnipotētē creatorē celi & terre. Ubi primo nota differentiā inter credere deū. & credere deo & credere in deum. Quia fīm Aug. credere deo / est verbis ei⁹ siue ſc̄ptū re ſacre fidem adhibere. Credere deum est credere deū esse. sc̄z quia est. Credere in deum est credēdo deū fide & affectōne. siue fi deopante p̄ dilectionē / tendere in ipm. Igī expone ſic. Credo in deum ſcilic̄ singulariter. qz in vnu deum. Unde deuter. vi. Audi israel domin⁹ deus tu⁹ deus vnu est. Patrē. qd̄ hic pſonalit̄ tenetur qz ſubiugit filiū eius. In oratiōe vero dominica teneſtly pater essentialiter rbi agitur de paternitate / vel adoptōis qua paternitate ipsa trinitas est pater bonorū / vel creatōis / qua paternitate tota trinitas pater est tam bonorū q̄ malorū. fīm illud deutero. xxii. Numquid nō ipſe est pater tuus q̄ poffedit te & fecit & creauit te? Omnipotētē appropriate. q̄uis enī fili⁹ ſit omnipotētē & ſpiritūſuctus. omnipotens tamen qndo ponit appropriate / attribuit patri. ſicut ſapiētia filio. & bonitas ſpirituſancto. Creatorē celi & terre. Ad literā ſumme nature / quā designat noīe celi / et inſime. quā designat noīe terre / & ſicer inde collige creatorē medioꝝ. Positīs enim extremis colligūtūr media. Uel per celum & terram intelligat tam ſpūalis q̄ corporalīs creature pfecte formata / vt celū ſit inuifibilis & ſpūalis creature / terra au tem omne corporeū et viſibile. Unde aliō ſymbolū exponens dicit factorē celi & terre / viſibiliū omnīū & inuifibiliū. Et nota q̄ creare ſiue creatorē eſſe / poti⁹ ſonat po-

tentiā q̄ ſapiētia vel bonitatē. qz ope ratio egredit̄ a potentia & maxime virtuosa. Unde Johā. pmo. Omnia p ipsum facta ſunt. Et in psal. Omnia in ſapiētia fecisti. Ideo appropriate attribuit creare patri ſicut & potentia / cū tamen pater omnia creat p filiū coopante ſpūsancto. qz inuidiua ſunt opera trinitatis / & tote tres pſone / vnu ſunt creator. Et aduertēdūm hic q̄ per hoc q̄ dicit deū ſingulariter / deſtruit errorē ſrundam gentilium qui ſiungunt plures eſſe deos qd̄ manifestissim⁹ eſt error. qz illo poſito / clare patet q̄ nullus eorū ſit deū. Si enī plures ſunt / diſſerunt inter ſe per aliquid quod habet vnu qd̄ non habet aliū. Sic null⁹ eorum erit ſummū bonū / qz ſic null⁹ eorū habet oīa bona / & ſic null⁹ eorū erit deus. qz deū eſt ſummū bonū qd̄ cōtinet omnia bona. ad rhoma. xi. Itē per h̄ q̄ dicit patrem / deſtruit obſtinatōem in deoꝝ. qui nō atten dūt diſtincōes pſonalē pris & filiū. Itē per h̄ q̄ dicit creatorē celi & terre / deſtruit errorē p̄horū dicētū mundū ſuiſſe ab eſno & deo coeternū. ſicut dicit auguſt. aristotelē poſuſſe & platonē. Item p illō idē deſtruit errorē manicheorū qui dicit oīa corporalia / creaſta a deo tenebrarū. Sed ex illis oritur dubitatio. Si enim credere in deū eſt tendere in eum fide opante per dilectionē / ut dicitur ſupra / cum in p̄co mortali exiſtentēs nō habeant iſtam fidē ſic in deū tendētem. videtur q̄ nō credat in deum / & ita mentiūt̄ & peccant quā do dicit ſymbolū. quod graue eſt dicere. Ad qd̄ dicit fīm q̄ ſdaz. q̄ ipſe peccator dicit credo. tc. nō in pſona ſua ſed in pſona ecclie. Sicut & illō. lauabo p ſinglās noīces lectū meū tc. qd̄ niſi in pſona ecclie que in aliquib⁹ mēbris per ſingulas noīces lachrymat̄ dicereſ / eſſet mendaciū in ore malorū. immo etiā et multorū iuſtorū. Et ſimiſi cum mulier dicit psal. letat ſuīz in his que dicta ſunt mihi tc. incongrua eēt locutō / niſi in pſona iuſti generaliter loqueret ſiue ecclie. Siſi hic in pſona ecclie dicit. Credo in deū. i. pſiteor credēdo eſſe deū. Et ita large ſumit hic credere August. ve ro ſupra ſumit magis ſtricte.

Expositio secundi

articuli fidei.

Ecundus articulus principalis er primus eorum qui attribuuntur filio est iste. **E**t in Iohannem xpm. ii. et. Et supple credo in Iohannem xpm. ii. Que duo nomina frequenter in novo testamento coniunguntur. Quia unum eorum scilicet iesus exprimit eius deitatem. interpretatur enim saluator. et in quantum deus specialiter saluator est. Et reliquum nomen scilicet christus exprimit humanitatem. quia interpretatur vincens. et in quantum homo vincens est precessoribus suis. **F**ilius eius vincens id est naturaliter non adoptivum. Unde aliud simbolum/determinando dicit. Ut et parentem. ii. Vnde vincens dicit. quia non est unus filius in quantum deus. et alius filius in quantum homo. Sed idem xps in duabus naturis. scilicet deitate et humanitate. et tribus substantiis. scilicet deitate anima et carne virginis est filius. Unde augustinus in ecclesiasticis dogmatibus. Non duos filios faciemur si cut separando naturas hereticius tradidit. scilicet deum et hominem/ unum filium credimus. manente in duabus substantiis. non tamen confusis naturis. quis enim duas habeat nativitates. unam qua nascitur de matre. et unam qua nascitur ex deo patre. tamen est vincens filius non duo filii. Quando ego in conceptione per viam generationis processi a patre. et sic quadam nativitate natus sum in utero. Secundo natus sum de matre ex utero. nec tamen propter istas duas nativitates dicendum sum duo filii sed vincens.

Sequitur dominum nostrum. Unde ipse dicit math. vlti. Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. ii. Per hoc etiam quod dicit Iesum xps quod interpretatur saluator et vincens deridet hebreus iudeorum qui suum messiam id est salutare adhuc futurum expectant. **P**er hoc etiam quod dicit filium vincens destruit heresim fabellianorum dicentium eandem personam esse patrem et filium. quod apertissimum appetit mendacium quod filius decursum naturaliter oportet quod inter patrem et filium personalis sit distinctio licet conformitas sit nature et similitudo. Quales enim sumus nos. tales quod a nobis generatur. Unde de ipsa divina filiatione dicit ad rhoma. viii. Accepistis spiritum adoptionis filiorum. ii. Et post pauca. Si at

filius et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem christi. **E**t ad ephes. i. Predestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum christum. Nullus enim seipsum gignit. Unde cum id est pater quod filius in substancia. oportet quod alteritas sit persona. **P**er hoc etiam quod dicit dominus nostrus destruit heresim arrianorum qui ponunt in equalitate personam. Unde Iohannes x. Agnoscat pater unum sumus. **E**t ad hebreos. i. qui cum sit splendor glorie et figura substancialis eius. Et secundum athanasium. Equalis patri secundum divinitatem. **S**icut enim pater dominus est omnipotens/ ita est et filius. Quod expressius determinatur in alio simbolo ubi dicitur. omni potens pater. omnipotens filius. quod ramen intelligat secundum divinitatem. **Q**uauis enim humanitati christi collata sit omnisciencia. non tamen omnipotencia.

Expositio tertii

articuli fidei.

Tertius articulus principalis et secundus eorum qui pertinent ad filium. qui determinat utramque eius nativitatem. scilicet in utero et ex utero. **E**t est iste. Qui conceptus est de spiritu sancto natus ex Maria virginine. **D**ic ergo. qui scilicet xps. conceptus est de spiritu sancto id est operario spiritus sancti. uno etenim eodem momento segregata fuit illa caro assumpta/ a reliqua carne virginis. operario spiritus sancti. et animata anima rationali. et deitas eius vincens. Unde non est putandum quod sit conceptus de spiritu sancto sicut proles de semine paterno concipiatur. quod sic transisset spiritus sanctus omnino. mutatusque fuisse in carnem. sic paternum semen transit in carnem. propter amittens propriam speciem. quod est etiam solo cogitatu abhorrendissimum. Unde lyde non denotat circumstantiam cause materia lis. sed potius cause efficientis. **Q**uamuis enim incarnationis filius dei sit opera trinitatis. quod opera una persona operantur omnes (eo quod individualia sunt opera trinitatis) ipsa tamen gratia mediante quam natura humanarum diuina est donum appropriate pcedit a caritate seu a benignitate dei. quod spiritus sanctus approbat. **N**on ei deus in quantum potens vel in quantum sapiens. scilicet in quantum bonus et benignus nostram redemptorem opatus est per incarnationem filii dei. **D**icitur igitur. qui

Compendiū Theologie

conceptus est de spiritu sancto. non naturaliter. sed operatione spiritus sancti et quia si fm appropriationē cause efficiētis In quo verbo tangit nativitas eius in utero scilicet qua natus est de patre venies. nectamen recedens. De qua **H**at. p[ro]prio Quod in ea natu[m] est / de spiritu sancto est **G**losa **H**at[er]um. i. conceptum. Dicitur postea natus ex Maria virgine scilicet nativitate ex utero. de qua **L**uce. n. Et peperit filium suum primogenitū. Per hoc autem q[ui] ait: qui conceptus est de spiritu sancto. i. operatione spiritus sancti et no[n] operatione virilis/ destruitur heresis hebeonitarum. qui assertant christum ex Maria et Joseph nupti alieni coire esse conceptum. Per hoc etiam quod subdit: natus ex Maria virgine ut scilicet de vera matre de qua materiam corporis assumpsit/ destruit error valentini anorum dicentium de virginie christum nihil corporis assumpsisse. sed per eam quia si perfistulam transisse.

Expositio quarti articuli fidei.

Quartus articulus principalis et tertius eorum qui pertinet ad filium. et quidem describit passionis eius sacramētū fm omnia que circumstant mortem eius. vt est flagellatio. crucifixio. sepultura. et huiusmodi. est iste passus sisb pontio pilato: crucifixus. mortuus et sepultus. Qui supple christus/ passus est sub pilato. i. sub potestate pilati. Pilato dicto pontio scilicet genere. quasi dicat no[n] rhomano. qd forte dicit ad differentiam alicuius alterius pilati. Crucifixus in quo distinguit passionem suā a passione aliorū qui suspendūtur in patibulo. Unia fm vido. patibulum prope dicitur vbi homo suffocat et statim moritur. Crux vero vbi diu tortus/ tandem languenti mortem oritur. vbi mors grauior et productior est. Tamen multo tens vnu pro alio ponitur. Secundum mortuus vera morte. p dissolutōnem scilicet anime a corpore. diuinitas tamē semp coniuncta manit utrobiquis. Unde augustinus. sup. Iohannē Verbū diuinū ex quo hominē id est carnem et animā suscepit/ nunq[ue] depositus. Hors ergo ad tempus carnē et animā separavit. neutrū tamē a verbo. Et sepultus. non tamē vt alijs corruptus et incine-

ratus. Unde in psal. No[n] dabis sanctum tuū videre corruptōe. Per hoc autem q[ui] dicit passus crucifixus mortuus ostendit veram carnē vtpote sensibilem et passibilem habuisse. In q[ui] eliditur error apollinaristarum. qui dicunt cum sensu et carne sensibili caruisse. cum tamē verissimā carnem habuerit. et optime complexionatā. et ideo maxime passibilem. Nec absorpta fuit illa passio per vniōnē deitatis. quia in illa vniōne (vt dicit damas.) suata sicut vtriusq[ue] nature proprietas. Nam quod passibile/ mansit passibile sicut humanitas. et quod impassibile/ manit impassibile sicut diuinitas. Quinimo incōpabilitē penam grauiorē sustinuit. q[ui] posset purus homo sustinere. eo q[ui] prebebat ei illa vniō robur et vires ad sustinēdam tam amarā passionem/ in qua purus homo q[ui] eiusdem teneritudinis esset (vt dicit) in initio passionis defecit. Destruit in hoc etiam error illorum qui dicunt carhem illā in naturam deitatis transisse. et ideo impassibile fuisse. Quos cōfutat hieronim⁹ in epistola ad damasum papam.

Expositio quinti articuli fidei.

Quintus articul⁹ principalis ī numero. et quart⁹ eorum q[ui] spectant ad filium pertinet ad redēptionis eorum sacramētū qui erant in lymbo inferni conclusi fm q[ui] prophetauit zaharias. ix. capit. Tu quoq[ue] in sanguine testamenti tui/ emisisti vincos tuos delacu in q[ui] nō ē aq[ui]. At ē iste. Descēdit ad inferna tertia die resurrexit a mortuis. Descēdit tūm. s. in aīa deitate vniita. q[ui] corp⁹ ī sepulcro q[ui]euīt. et deitas vbiq[ue] erat. Vnū sine ea descēdere nō potuit ad inferna. i. ad lymbū. p[ro]p[ter]e s. inferni supiore. q[ui] detinebat saluādi. quisq[ue] debitū p[ro]mi p[ro]ntis/ p[ro] morte xp̄i solueret. q[ui] at dicit psal. eruisti aīam meā ex inferno inferiori. nō est h[ab]ui. Dicite ei ibi lymbo infern⁹ inferior respēcū acris caliginosi in q[ui] vt in suo inferno afflītū mō maligni spūs. Vnū respectū ill⁹ aeris q[ui] ad sitū. lymbū hoc ē supior p[ro] inferni īferni īferior. Tertia die resurrexit a mortuis. vt p[ro] synodochen p[ro]sponat p[ro]posito. vt videlz p[ro]s illi⁹ die pasceues q[ui] mortuus est/ pro vna die cōputet. et nox sequens dñice. cui⁹ mane resurrexit/ p[ro] die tertio

De articulis fidei

25

Cetero hec autem verba destruitur error eorum qui negant resurrectionem nostram. Negare enim nostram resurrectionem est quodammodo negare resurrectionem Christi. Sic enim arguit apostolus prior ad Corinthus xv. *Hic Christus resurrexit et nos resurgentem.* Num autem ad destructionem consequentis sequatur destruere antecedentis si nos non resurgentem? neque Christus resurrexit. **E**t nota quod secundum distinctionem articulorum huc duo coniunguntur scilicet descendens ad inferos et resurrectio a mortuis. quia iste articulus dicit totum quod Christus nobis per suam mortem meruit. hoc autem est redemptio in anima. quod completa est per fracturas inferni in descensu ad inferos. et redemptio in corpore que completa est in resurrectione per gloriam corporis.

Expositio sexti articuli fidei.

Articulus sextus articulus principalis in numero. et quantum eorum quod spectant ad filium pertinet ad aperturam loci beatitudinis. ubi pro nobis precursor factus ascendit per pandes iter ante nos. et est iste. Ascendit ad celos secundum dexteram dei patris omnipotens. Ascendit igitur ad celos secundum beatitudinem beatitudinem vel in quantum homo qui vobis est secundum veritatem. Ascendit in quo non statim post resurrectionem sed post quadraginta dies. quando apparuit per multis vicibus discipulis suis. ut fidem eorum rotaveret apparitionibus. et probaret gloriosam resurrectionem sui corporis. quod oculis suis paulo ante discipuli viderant extinctum. **S**equitur sedet ad dexteram dei patris omnipotens. sed in eterna beatitudine. ad quam dexteram posicur est electros suos. ut dicitur mattheus xv. **E**t statuet oues quod est a dextera dei. id est iudicatio patrum. quod ut dicitur iob. v. *Propterea iudicium deit filio.* **E**t vobis notat cum dictum sedet. quod sedere est quod est sententia iudicantum. quod si dicatur pacifice gloria. et oia quiete et pacifice cui patre iudicatur et disponit. et iste articulus distringit illam heresim quod negat equalitatem patris et filii. At sicut illa quod dubitat de ascensione eius in celum. et per sequestrum negat nostram quod causa ex sua. sic erectionem membrorum sequitur ad erectionem capituli. **U**nus Augustinus. **Q**uis accedere ad celum. ascendentem tene. etenim

per teipsum levari non poterit. **S**i ergo vis ascendere. membra illius esto quod solus ascendet Job. iiiij. **N**emo ascendet in celum nisi qui descendit de celo filius bonus qui est in celo.

Expositio septimi articuli fidei.

5

Articulus septimus articulus principalis in numero. tertius versus voluntatis eorum quod secundum distinctionem articulorum secundum istam assignationem pertinet ad filium. est de reditu ad iudicium. quod ut dicitur iob. v. *Propterea iudicium dedit filio.* ut scilicet ille qui vivus iudicatur est et erinde mortui. iudicetur viuosi et mortui. et est ille. **I**n die venturum est iudicare viuosi et mortuos. **I**n die scilicet id est postmodum. **V**el inde. id est celis quos ascenderit. venturus est scilicet in die iudicij. iudicare viuosi et mortuos. **A**d hanc. quia tunc et viui et mortui repentes iudicandi. ut invenit apostolus prior ad thessalonici. **E**t mortui quod in Christo sunt resurgent primi. unde nos qui vivimus qui relinquentur sicut captemur cum illis in nibilo obviis Christo in aera regni. Illi tamen viui qui repente morientur. sed statim in momento resurgent. iudicium scilicet resuscitatis recepturi vihi non potest per tractum et mora temporis singulariter examinatione fieri. sed uno eodem tempore et merita singulorum discutiet et discussa iudicabit. **U**nus Augustinus. Non est in illo iudicio singulorum hominum vicissim opanda discussio. sed momentaneo discussu simul omnia sic et fecit sic et iudicabit. **V**el alter. **V**enturum est iudicare viuosi. scilicet vita gratiae. et mortuos scilicet morte culpe.

Abi nota. quod aliud simbolus additum ista verba cum gloria. quia licet Christus in forma serui in qua iudicatus est sit ipse iudicatur. tamen in forma gloriosa apparebit et in carne glorificata. **V**el cuius gloria id est cum societate gloriosa electorum simul iudicantium. quia ut dicitur ysaie. iiiij. **D**ominus ad iudicium veniet cum senioribus populi sui et principibus eius. **E**t quo patet quod quidam ibi iudicabunt et non iudicabunt. ut perfecti qui omnia propter Christum reliquerunt et secuti sunt eum quod Christus in iudicando afflatores erunt. alii non iudicabunt. sed iudicabuntur scilicet fideles qui secundum opera sua recipi ent iurta discussionem de qua habebit mater thes. xxv. **E**surui et dedistis mihi mandu-

Compēdiū theologie

care tē, cum alijs ibidem taz respectu ele
ctorum q̄ respectu reproborum expositis
Judicabuntur enī quidam eorum ad glo
rism/et quidā eorum ad penam, alij nec
iudicabunt nec iudicabuntur. scilicet infi
deles, quia iam iudicati sunt. *Unde io*
hannis. iii. Qui non credit/iam iudica
tus est.

Expositio octauii articuli fidei.

Quinq; autē articuli sequentes
pertinet ad spiritum sanctum/
tam in se q̄ in donis suis. In
se dico, quia in octavo articulo
in ordine omnī duodecim articulorū
primo vero in ordine istorum quinq;
exprimitur personalitas sua, et est iste.
Credo in spiritu sanctum. Et circumlo
cutu e loquitur. Quando enī hec vox spi
ritus sanctus/capitur dictio aliter/ tunc
solam tertiam personam in trinitate te
signat. Quando autē vi orationis tene
tur/ essentialiter sumis, et cōuenit toti
trinitati sc̄z teo. Et nota q̄ i alio simi
bolo/ad maiore expressionem istius ar
ticuli/ adduntur plura. scilicet in sp̄m
sanctū dominū et viuificantē, qui ex pa
tre filio q̄ procedit, qui cū patre et filio fil
adoratur/ et conglorificat, qui locutus est
per p̄phetas. Et hoc propter quasdam be
reales que postea pullū auerūt. Impiissi
mi enim nestoriū et euthicius dixerunt
spiritus sancti esse seruum patris et filij et
eis oledire/sicut virtus quedam aliena
ab essentia eoz, nec dare virūtā grātie/nec
inspirationē, et ideo addituz est dominū
et viuificantē. Et ad equalitatē signifi
candam appositū est /qui ex patre filio
q̄ procedit, qui cū patre et filio fil ador
atur et conglorificat. Montanus autē
quidā hereticis, et porphiriū quidam
alius post eū discipulis suis dixerunt, p
p̄phetas nō diuino spiritu, sed tanq; pro
phanaticos locutos fuisse, sicut loquunt
ur energumini et arteptici. Et ut eorū
error excluderetur addiderūt /qui locu
tus est per p̄phetas, quia cum spiritus sancto
inspirante locuti sunt sancti dei homines.

Expositio noni ar ticuli fidei.

Donus articulus in ordine prin
cipali/ et secundus eorum qui
spectat ad spiritum sanctū. fm
scilicet q̄ signat et vnit genera
liter ecclesiam est iste. Sanctā ecclēsiā
catholicā. Et nota q̄ illud qd sequit
sc̄s sanctorū cōmunionē adiungunt aliq
isti articul o, alij vero adiungunt articulo
sequenti. Sc̄m primū modū exponit
sic. Credo/supple sanctā ecclēsiā catho
licā/ sive militātem sive triumphantē
esse cōmunionem, id est cōgregationem
vel societatem sanctorū. Vnde sic. Credo san
ctam ecclēsiā catholicā adhuc in ter
ris militantē, et credo sanctorū commu
nionem, id est sanctorū societatem in ce
lo scilicet esse. hoc est ecclām triumphantē
quasi diceret. vtrāq; ecclēsiā credo.
Vnde credo sanctā ecclēsiā catholicā
hoc est sive militantē sive triumphantē
et credo sanctorū cōmunionē, id est suffra
gia ipsius ecclēsie que communicamus.
Vnde cōmunionē, i. eucharistia esse. scilicet
in altari, qd negat albigenses. Sc̄m
vero eos à tantūm p̄sonis istud p̄ arti
culo sanctā ecclēsiā catholicā exponit
sic, i. ecclām vniuersalē. Catholicōn enī
grece/ latine signat vniuersalē, et dicit
ecclēsia vniuersalē in locū/ duabus de
causis. Prima. s. qd est vniuersalē p̄dica
ta per q̄ttuor p̄tes terre. Vnde in psal. In
omnēm terrām exiuit sonus eorum. Se
cunda causa quia articulos habet vniuer
saliter veros, quib; scilicet nullū falsum
potest subesse.

Expositio decimi articuli fidei.

Decimus articulū in ordine pri
cipali et tertius eorum qui spe
ctant ad sp̄m sanctū. fm scilicet
effectū ḡe contra pctm est iste
Remissionē pctōr̄ scilicet credo. Et in
telligat generaliter de remissione pctōrum,
sive que fit in baptismo, sive q̄ fit extra
baptismū, sive in penitēria. Tamē aliud
symbolū nō videt loq; nisi de remissione
pctōrum q̄ fit in baptismo. Dicit enim
confiteor vnu baptisma in remissionem
peccatorū, sed hoc quodlibi specialiter dicit
de baptismo sive contra hereticos cer
tos impugnates sacramentū baptismū;

Estergo sensus. Credo remissionē peccatorum fieri. supple per deū. siue in baptis mo triplici. sc̄z fluminis. flaminis et sanguinis. siue post baptismū in penitentia. **S**c̄m alios autē qui ut supra tactū est istud adiungūt cū articulo p̄cedenti ut sc̄licet sit unus articulus. eccl̄iam sanctā catholicā. sanctor̄ cōmunionē remissionē peccator̄. sicut inferius lat̄ dicetur. sic errore. Credo eccl̄iam catholicā. id est yniuersalē eccl̄ia. habē tem modo vel habiturā in futuro. cōmunionem sanctorū. id est omnē vniōnem vel societatem sanctor̄. quando sc̄ilicet regnum militans. veniet ad regnum triū phans. Et credo supple hanc p̄secutam vel consecuturā remissionē peccatorum sc̄ilicet p̄ eccl̄ia st̄ica sacramenta et bona opera. q̄i dicit. Credo peccat. a dimit tibis qui lunt de eccl̄ia fidelū et non alijs. Quāvis enim deus p̄ se dimitat peccata. nō tamē dimitit nisi p̄ p̄sen tiam sacramentor̄. nisi ne cessitas ercl̄deret beneficiū sacramenti. Prior tamē mod̄ exponēdi omenientior appetet.

Expositio vnde r̄imi articuli fidei.

Ad decimus articulus in ordine principali. et quartus eorum qui spectant ad spiritū sanctū. est de spiritu insufflante sup interfectos veneno primi pentis. de quo p̄dixit ezechiel ezechiel. xxvij. Aquatuor ventis veni sp̄us et insuffla sup interfecitos istos et reuiniscant. et est iste. Nar nis resurrectiōem. et est sensus. Credo spiritū sanctū. per reductionem sp̄us creati ad corpus. facientem sua virtute carnis resurrectionē. Quod etiā innuit psal. cum dicit. Emitte sp̄um tuū et crea buntur et renouabis faciē terre. In qua resurrectiōe credendū est idem cor pus quod per mortē cecidit. ad eundem spiritū. id est ad eandē animā redditurū siue cuiuslibet mēbri materia ad idē mē brum in quo erat redeat ut exponit ali qui siue eadē materia tota corporis redeat ad totū corpus. nō ramen necessario materia cuiuslibet mēbri ad idē mēbrū sc̄m exemplū q̄d ponit aug. Qn̄ de statua enea fusa fit massa. et iterp̄ de eadem massa fit statua. ubi est om̄imoda iden-

titas materialis et numeralis inter sta tuam priorē et posteriorē. q̄r materia est eadē nūero et forma naturalē. sc̄z eneitas et tñ forte q̄d prius fuit materia pedis i statua priori fusa. erit materia brachij in statua posteriori. Et simili in p̄posito

Argumentū autē in fallibile p̄ resurre ctio erit quotidie halemus. Unde dicit petrus rauennas. Crede te lomo in mor te posse resurgere. qui anteq̄ viueres nihil fuisti. aut q̄re dubitas p̄ resurgas. cū totum qđ in rebus est continue sic resur gat. Sol enī occidit et resurgit. dies se pelitur et redit. mēles anni. fructus. tem pus. semina cum trāseunt ipsa moriunt. cum redeunt ip̄a sua morte virescūt. Et tu etiam quotiens dormis et dormiendo euigilas. tecum q̄si moreris et resurgis.

Expositio duodeci

cimi articuli fidei.

De decimus et vltimus articulū in ordine principali. et quartus eorum qui spectant ad spiritū sanctū. est de spiritu sanctū. electos p̄miante. et est iste vita eterna. et est sensus. Credo vitā eternā a sp̄ūscō in p̄mū electis collatam. In b̄ etiā articulo mors eterna docetur telere credi reprobis futura. q̄si dicat. Credo vitā eternā p̄mū bonorū et mortē eternā supliciū malor̄. Hec aut̄ vita eterna. p̄sistit ī stola anime et corporis. Stola aut̄ anime in tribū p̄sistit sc̄z in manifesta cognitiōe summe trinitati q̄ succedit fidei. Ioh. xvij. Hec ē vita eterna ut cogitant te solū rex deū et quē misisti iesum xp̄m. Itē in p̄fecta ei⁹ fruitiōe que succedit sp̄i. Itē in p̄fecta ei⁹ dile ctione. q̄r nō euacuabit sc̄z p̄ficiet caritas ip̄ius dei. Stola aut̄ corporis in q̄tuor etiam p̄sistit. sc̄z in agilitate. subtilitate. claritate. in impassibilitate. De q̄bus dicit sapientie. i. Fulgebunt iusti et tangunt scintille in arundinetō discurrent. Si igitur fulgebunt ergo habebunt claritatē. Si iusti ergo habebunt immortalitatem seu impassibilitatē. quia sapientie. i. Justicia perpetua est et immortalis. Si sunt scintille. sc̄z habebunt subtilitatem. Si di scurrent ergo habebunt agilitatem. Per hunc articulū destruit heresis ponentū

Cōpendiū theologie

deum non curare facta hominū et heresis
potentium animā interire cum corpore.
Amen. **I**ste terminus amen/qnqz te
netur adverbialiter, et sic interpretat fideli:
s in aquilā. et sonat tantū sic ita fiat. **A**t
ponitur denterono. xxvij. **E**t dicet omnis
populus amen. Aliquando nominaliter
aliquādo verbali, ut dari p̄t exemplum
apocalip. iij. **H**oc dicit amen. i. veritas.
Vel amē. i. veritatem annūciās. **E**t p̄t hic
sumi primo vel scđo modo.
An sint alia credenda ltra articulos.

Sainte quera
tur/ an teneamur alioq; credere
que nō sunt articuli. sicut vbi
gratia. fornicationē esse pctm mortale. et
similia. **V**ici debz q̄ sic. Oportet enim
multa credere q̄ nō sunt articuli. marie
ea q̄ articulos p̄cedūt. Credere enī deo
nō est articul⁹. s; articulos f̄cedit. et tñ
oport; deo credere. q̄ antecedit articulos
Ah cum credere deo sit credere vbi ei⁹
sive sacra scripture q̄ dic̄ fornicationem
esse mortale pctm. Patet q̄ q̄uis nō sit
articul⁹ oportet illud credere. **A**Et si c̄ qui
negaret principia alicui⁹ art⁹/diceret heret
ic⁹ in illa arte. sic q̄ negaret fornicatio
nem esse pctm mortale/ vel aliqd qd̄ asse
tit sacra scripture. qd̄ quidē articulos fi
dei antecedit. hereticus i fide teletet re
putari.
Ende sumitur numerus et distinctio
articulorum fidei.

Numerus aut̄ ar
ticulor⁹ et distinctionē s̄m p̄ta/
ctū modū exponēdi sic accipe.
Tum enī credere halbam⁹ q̄ deus i sua
essentia vñ et simp̄ et trin̄ sit in psonis.
quilo q̄dez psonis iurta suas p̄petates
psonales certe erga nos et n̄fam salutes
attribuitur opatiōes p̄tclares/q̄s etiā
credere halbam⁹. inde insurget n̄uer⁹ et di
stinctio duodecim articulor⁹ fidei. iuxta
duodecim q̄ sic nobis de ipsis psonis di
uini credēda incibit. **E**t q̄r iuxta ipm
modū erponendi vñ attribuit p̄sonē
patris. sex vñ p̄sonē filij. et qnqz p̄sonē
sp̄issanci. ideo duodecim articuli fidei
assignant. vñ respectu p̄fis. sex resp̄cū
filij. et qnqz respectu sp̄fici. **D**eynico

articlo q̄ attribuit p̄sonē patris. **P**rim⁹
enī articulus q̄ vt tactū est attribuitur
patri. exprimit eius psonalitatē et omni
potētiā/ cum dicit **C**redo in deū p̄m
opotentē creatorē celi et terre. et hunc ar
ticulū posuit petrus. **D**e primo sexto ar
ticulor⁹ attributor⁹ p̄so ne filij. **P**rim⁹
vero sexto articulor⁹ q̄ attribuitur filio er
prim̄ eius psonalitatē/ cum dicit. **A**t
in iesum xp̄m filisi eius vñicū dominū
nostrū. et hunc posuit andreas. **D**e
seccido et tertio. **S**ecund⁹ exprimit vtrā
q̄ eius nativitatē/ cum dicit. Qui conce
ptus est d̄ sp̄sancto natus ex maria vir
gine. et hunc posuit iohānes euāgelista.
Tertius exprimit passionis sue sacra
mentū/ cum dicit. Passus sub pontio py
lato crucifixus mortu⁹ et sepultus. et huc
posuit iacobus maior. **D**e quarto.
Quartus exprimit eius descensum ad
inferos et seq̄ntē resurrectionē/ cū dicit
Descendit ad inferna tertia die resur
xit a mortuis. et hunc posuit thomas.
De quinto. **Q**uitus exprimit ascē
sum suū ad superos et ianue celestis aper
tionem/ cum dicit Ascendit ad celos se
det ad dexterā dei patris omnipotentis
et hunc posuit iacobus minor. **D**e sexto
Sextus exprimit eius iudicariā p̄tē
cum dicit. Inde ventur⁹ eū iudicare viuos
et mortuos. et hunc posuit philippus.
De quinque articulis attributis perso
ne spiritus sancti. **P**rim⁹ vñ qnqz arti
culorum qui attribuit spiritus sancto expri
mit eius psonalitatem/ cū dicit **C**redo
in sp̄sanctum. et hunc posuit bartolo
meus. **S**ecundus exprimit eius san
ctificatiōem et vñionē qua in eo vñvit
ecclesia/ cum dicit Sanctam eccliam
catholicam sanctorū communionem. et
hunc posuit matheus. **T**ertius expri
mit eius remissionē sive iustificationē
per generalem remissionē/ cum dicit. Re
missionem peccatorum. et hunc posuit sy
mon chananeus. **Q**uartus exprimit
eius vñificationē per generalem resur
rectionem/ cū dicit. Cartis resurrecio
nē. et huc posuit iudas thade. **Q**uin
tus et vltimus exprimit eternam eius
premissionem/ cū dicit. Vitam eternā
et hunc posuit mathias. Ut clarus tec
patent in figura sequenti.

De quadam alia distinctioe articulorum fidei.

Hec et alia distinctio quorundam modernorum, q̄ symbolū in qua tuorū deci dividunt articulos. **Q**uidū enim primū et tertium et quācum artículos supra positos, quilibet in duos, nonū vero et decimū redigunt in unū, prout videtur distinguere symbolū nycenum qd̄ cantat in missa. **E**t sicut hanc distinctionē ponuntur septē articuli p̄tinētes ad diuinitatem, et alijs septē p̄tinētes ad humaniatatem, sic sc̄z. Nam symbolū aut est de deitate, aut de humanitate.

De septē articulis

p̄tinētibus ad deitatē. **E**t prius de primo. **S**i autē est de deitate, tūc primus articulus est unū deū tantū esse. **E**t est iste. **C**redo in deū. Secundus articulus est patrē esse unū deū creatorē omnium. **E**t est iste. **P**atrē omnipotentē, creatorē celi et terre. **E**t ut supra tactū est isti duo articuli sicut assignatōem precedentē nō sunt nisi unū articulus. **T**ertius articulū est filiū ei⁹ unū cum esse unū deū sibi equalē. **E**t est iste. **E**t in Iesum Christum filiū ei⁹ unicū dñm nostrum. **Q**uartus articulus est spiritū sanctū esse unū deū ab utroq; p̄cedentē. **E**t est iste. **C**redo in spiritū sanctū. **Q**uintus articulū est deū p̄ctā dimittere his q̄ sunt in ecclesia et habet cōionem ecclesie et nō alijs. **E**t est iste. **S**ancta eccliam catholicā, sanctoq; cōionez, remissionē peccatorū. **E**t sic ut supra tactū est cōiungūt isti duo articuli in unū sc̄z non⁹ et decim⁹. **S**extus articulū est deū suscitaturum mortuos. **E**t est iste. **L**aris resurrectōez. **S**eptimus articulū est deū esse remuneratōre bonorū. **E**t est iste. **V**ita eternā. **S**ub quo etiam cōprehendit deū esse punitorē malorum.

De septē articulis

p̄tinētibus ad humaniatatem. **S**i autē symbolū sit de humanitate, tūc articulus primus est q̄ ipsi cōceptus est de spūlāctō. **E**t est iste. **N**isi cōceptus est de spūlāctō. **S**ecundus articulus est filiū dei natūz esse de virginē Maria. **E**t est iste. **N**atus et maria virgine. **E**t ut supra tactū est isti duo articuli sicut assignatōem p̄cedentem

nō sunt nisi unū articulū. **T**ertiū articulus est filiū dei esse passum crucifixum mortuū et sepultū. **E**t est iste. **P**assus sub pontio pilato, crucifixus, mortuus et sepultus. **Q**uartus articulū est filiū dei descendens ad inferos. **E**t est iste. **D**escendit ad inferna. **Q**uitus articulū est filiū dei resurrexis a mortuis. **E**t ē iste. **T**ertia die resurrexit a mortuis. **S**extus articulū est filiū dei ascendens ad celos sedereq; ad dexterā patris. **E**t est iste. **A**scendit ad celos sedet ad dexterā dei patris oportētis. **S**eptimus articulū est filiū dei iudicaturū bonos et malos. **E**t est iste. **I**nde venitūs est iudicare viuos et mortuos.

Explīcī tractatus primū huius libelli
qui est de expositōe articulorum fidei

Incipit tractatus sc̄s de decē p̄ceptis legis et eoz expositōe

Orcā tracta
tum de p̄ceptis legis summatim tangēda sunt, qd̄ est p̄ceptum. Qualiter p̄cepta distinguitur. Expositio p̄ceptorū. De numero et sufficientia p̄ceptorū. Qualiter in ipsis p̄ceptis septē capitalia, p̄inde alia p̄ctā prohibeātur

De diffinitioe p̄cepti et eius expositione.

Diffiniti autē p̄ceptū ab aliquibus sic. P̄ceptū est impium obligās ad obseruatōem rei vlt̄ actus impati. Extrahit radicā liter hec diffinitio a diffinitōne p̄cepti quā dat augu. libro de virginitate dicens. P̄ceptū est, cui nō obedere peccatū est. **D**icit̄ in dicta diffinitōne obligās ad obseruatōem ad drām cōsiliū, qd̄ p̄ se nūq̄ obligat, ut dicit augu. q̄uis per accīs id quod consilif videat obligare, ut pote si in casu p̄ceptū nō possit impleri nisi fiat cōsiliū, ut si nō possim sustēcare parentes, s. patrē et matrē, nisi vendā omnia tunc tenerer oī, vendere. Quod quidē de se cōsiliū, nec obligat nisi in casu p̄ accīs ut exemplificatū est. **E**t si obiectatur q̄ similē obligat votū ad obseruatōem, et sic